

ВЪСТНИКЪ

АБОНМЕНТИ:

За България за год. 14 лв.

За отранство за год. 28 лв.

Единъ бр. 13 ст.

ДОБРУ

251

Градската библиотека

ЪЯВЛЕНИЯ:

1 стр. 10 ст. на 1. ом.

Варш. от 20 ст. 1. ом.

Ржков. не се продава

ОРГАНЪ НА ЦЕНТРАЛНИЯ ДОБРУДЖАНСКИ НАРОДЕНЪ СЪВЪТЪ

Неделя понеделникъ, сряда и петък

Науманъ за Добруджа. — Положението по бойните фронтове. — Каналътъ Рейнъ — Дунава. — Мирътъ съ Ромъния въ Райхстага. — Прибързаниятъ договоръ. — Отзиви. — Моралъ въ политиката. — Прегледъ на пресата. — Изъ Ромъния и Бесарабия. — Американския периодъ на войната. — Германския посланикъ въ Москва убитъ.

Науманъ за Добруджа.

Следъ олимпийската речъ, която депутата Д-ръ Фридрихъ Науманъ произнесе въ германския райхстагъ по поводъ ратифицирането на Букурещкия договоръ, сега четемъ въ в. „Deutsche Balkan Zeitung“ една хубава статия отъ него по Балканския въпросъ, която, поради цялостта на изказаните мисли, ни кара да се спремъ малко по-обстойно.

Науманъ намира причината за възникналите недоразумения въ съюза на Балканския въпросъ въ приемането на кондоминиума за северна Добруджа, чрезъ който се „празктично“ ромънското влияние въ Добруджа, безъ обаче да се изтради една нова уредба“. Фактъ безспоренъ е, макаръ на първо време това да не се признаваше отъ някои наши висши събратя, че разръшението на Добруджанския въпросъ въ Добруджа не задоволи никого въ България. Кондоминиумътъ беше една грешка, изщо повече — едно нещастие за добрите междусюзни отношения. Това скоро се схвана отъ немската преса, която почна да дигри оправдания за новосъздадената форма. За насъ това е единъ въпросъ който стои на вторъ планъ; по него ний не единъ нктъ сме се изказвали. Важна е връзката, която се направи между прѣмахването на кондоминиума и Маришкия въпросъ. Тая поставка замириша вече на изнудване, което подигна злѣно негодувание въ българското общество. Въ последната си речъ въ райхстага, фонъ Кюлманъ потвърди повече, отъ колкото се очакваше, основателността на българското недоволение, като нарече турските претенции за „справедливи“, а турско-българското опоразумение отъ 1915 г. „временно“.

Съ своята статия въ D. V. Z. Д-ръ Науманъ иде по-скоро да опровергае германския секретаръ за външните работи и да обори неоснователните му охващания. Като човекъ, който добре познава Балканския въпросъ, неговите мисли ще бъдатъ твърде цѣни за германските политики и не могатъ да бъдатъ мислени безъ заслужаващото внимание. Намъ е особено приятно да констатираме, че въ Герма-

ния почватъ да излизатъ отъ положението на голяма резервираностъ и о турско-българския споръ. А това беше нужно да се направи много отдавна, за да не дойде въпроса до днешното изоструване. Ний неведпакъ поднавихме германския политически печатъ да се произнесе открито по този случай и да изнесе своето становище по германските претенции върху Добруджа, за да се направи опасното прѣдубеждение за заинтересуваността на Германия. Съ въртенето на спора около турските претенции, ний не прѣставаме да избравяме германската прѣдпоставка за тяхните проценти въ Добруджа и за проявеното отъ година и половина нежелание за дигането на онай болезнена за насъ аномалия, които прѣдставляваше етанното управление въ тѣла на българската армия отъ добруджанския фронтъ. Тия мъчителни въпроси и днесъ не прѣстататъ да ни занимаватъ и по тѣхъ ний желаемъ германскиятъ печатъ да излезе отъ резервираното си положение, за да каже открито своята дума. Така само ще бъдемъ на члсто въ правията си по турско-българския споръ и кондоминиума. Друго яче не може да се измисли подозрѣнието ни въ германското безпристрастие по злобните въпроси.

Касателно гледището на Д-ръ Науманъ по турско-българския споръ, ний няма ованъ да подчертаемъ неговия дълбокъ разумъ. Той открито се изказва по него, за да няма място на двусмислие. „Турция много ограничено трябва да се схваща като балканска държава. Нашиятъ съюзъ съ нея ни задължава да и запазимъ Цариградъ и азиатските и земи, но ние открито трябва да заявимъ, че едно възвръщане къмъ прѣдлинитъ и претенции не ще доведе до миръ на Балканитъ. Ние не сме задължени да смѣтаме турско-българското съглашение отъ 1915 г. за временно“.

Още по-категориченъ е Науманъ по Добруджанския въпросъ, като категорично заявява, че цѣла Добруджа е българска страна и трябва да принадлежи на България. Разбира се, че въ

това отношение той не попада въ противорѣчие съ ржководителъ на германската външна политика, обаче и не опира на опасна точка, на която се задържа фонъ Кюлманъ. Науманъ иска да изтъкне, че Добруджа естествено припада на България и то безъ всякакви компенсации срачу фаталната претенция на коя и да е било отъ съюзните държави.

Ний сме дълбоко уверени, че забавянето напоследъкъ откровение въ Германия по Балканския въпросъ ще допринесе много за изглаждането на нежеланите несъгласия въ сръжата на Съюза, отъ които ехидно потрива ржцъ Антантата. Ний трябва да докажемъ, че можемъ да уреждаме сѣми домашните си недоразумения, безъ да се докосна здраотата и силата на Четворния Централенъ Съюзъ, основанъ върху принципа на равенството и взаимността между съюзните държави.

Положението на бойните фронтове.

Юлетины отъ щаба на дѣло армия за 8 юлий 1918 г.

Македонски фронтъ. Въ долината на горня Шкумба, разпрѣнахме съ огнъ французко разузнавателно отделение. Въ завоя на Черна огнената дѣйностъ отъ дѣтѣ отрави бѣше временно по силна Наши нападателни групи проникнаха въ неприятелскитъ окопи при с. Маково и донесата отъ тамъ разни трофеи. Източно отъ Доброполе, прогонихме неприятелскитъ шурмови групи, които се опитаха да прѣблизатъ нашитъ прѣдни постове. Южно отъ Хума, отъ дѣтѣ страна, умѣрена артилерийска стрѣлаба. При устието на Струма малко по оживена неприятелска артилерийска дѣйностъ.

Съюзнически съдѣния.

Западенъ воененъ театръ. Берлинъ. Английскитъ частни атаки отъ дѣтѣ страни на канала Лабаса бѣдоха съ тежки за неприятеля загуби.

Цариградъ. Обикновена бойна дѣйностъ по фронта.

КАНАЛЪТЪ

Рейнъ — Некаръ — Дунава

Както съобщаватъ нѣмскитъ вѣстници, фабрикантъ-инженеръ Д-ръ Робертъ Бошъ подарилъ много милиони на фонда за постройката на каналъ Рейнъ — Некаръ — Дунавъ. Недавна и Райхстагътъ бѣ гласувалъ една сума отъ 100,000 марки за сѣщата цѣль. Много баварски и други германски индустриални заведениа отпуснаха сѣ значителни суми за отпочване прѣд-

варителнитъ работи по този каналъ. Напоследъкъ една депутация отъ така нарѣченото южно-германско канално сдружение се явила прѣдъ баварския министъръ прѣдседателъ Д-ръ Фрайхеръ фонъ Вайцекеръ и министра на вътрѣшните работи въ Бавария Д-ръ фонъ Кьлоръ да иска ускоряването на прѣдварителнитъ земни работи. Министърътъ на вътрѣшните работи и прѣдседателътъ сѣ уверили депутацията, че въ най-непродѣлкателно време ще се отпочне постройката на водния пътъ. Некаръ, свързващъ плавателнитъ води на рѣката Рейнъ съ сръдния Дунавъ. Депутацията настояла, тази връзка да стане чрезъ Боденското езеро. Този пътъ, макаръ и да обикналя, е най-удобниятъ и сѣтрага всички индустриални центрове на Боденското езеро.

Д-ръ В. Кернъ (Манхаймъ) въ специаленъ докладъ прѣдъ министъръ-прѣдседателъ е защитилъ проекта на южногерманското канално сдружение. По този каналъ ще се движатъ параходи отъ 600 до 1200 тона. Извѣстни мѣстности щѣло да сръжне прокопаването на възвишенето, наречено Швабски Алимъ. Въ всѣки случай, благодарение старанията, които полага Баварското правителство и голѣмитъ интересъ, който проявяватъ южногерманскитъ индустриалци, проектътъ ще се осъществи въ най-скоро време, и тогава Европа, освободила се отъ настоящата война, ще прѣтежава най-удобния воденъ пътъ, който ще служи за естѣни търговски общения между бръговетъ на Нѣм.ко море и Атлантическия океанъ съ долното течение на Дунавъ, Балканитъ и Черно море.

Мирътъ съ Ромъния въ Райхстага.

България трябва да бѣде задоволена.

Въ Райхстага националъ либералния депутатъ баронъ Ритхофенъ, докладвайки за дебятитъ въ комисията по договоритъ съ Ромъния заяви: Комисията бѣше единодушно на мнѣние, че трябва да се задоволи напълно България, която скоро ще може напълно да добие правата си върху Добруджа. Комисията не отрича, че исканията на нашия турски съюзникъ заслужаватъ до голѣма степенъ внимание. Отъ всички страни се изказва надежда, че скоро ще се постигне спогодба между България и Турция по териториалнитъ въпроси, върѣки, че не се отрича трудността на този въпросъ. Отъ разни страни се настоява прѣдъ държавния секретаръ да употреби той влиянието на имперското правителство за посрѣдничество и се изказва надежда за най-добри резултати, тъй като Германия е свързана еднакво приятелски съ двамата сѣ съюзници. Държавниятъ секретаръ заяви, че подобни усилия се правятъ непрѣклонато и ще продължаватъ. И той се надѣва на скорошна спогодба.

Добруджанци, разпространявайте в. „ДОБРУДЖА“!

„Прибързаният“ договор.

Усърдието на турците да прѣ-
чатъ на незабавното ликвидиране на
Добруджанския въпросъ продължава
своего дѣло съ безупрѣчность. Хар-
монията на Цариградскитѣ вѣстници
отъ 1/11 въ дѣнь става все по-слож-
на, при все че основниятъ тонъ оста-
ва единъ и сѣмъ — или Марица, или
Добруджа, или Добруджа, или Мари-
ца, но и дѣтѣ не могатъ да бѣ-
жатъ български. До кога ще продъл-
жава това отъ турска страна, не е
известно. Но отъ, че и отъ страна
на ръководителитѣ на германската
политика се направилъ опитъ да се
разнообрази този общъ тонъ на тур-
ската преса.

Германскиятъ секретаръ на вън-
шнитѣ работи въ своята рѣчь върху
жирния договоръ съ Ромѣния въ райх-
стага, за да подискуиране турцитѣ съз-
даде, теорията, че послѣднитѣ имали
право да искатъ ревизиата на дого-
вора отъ септември 1915 год., както
и да продължаватъ да държатъ въ
връзка този договоръ съ Добруджан-
ския въпросъ, защото този договоръ
билъ „прибързанъ“.

Така нова вариация, обаче, бѣ от-
мината, както ораторитѣ въ райхстага
така и турската преса, безъ особено
внимание. Турцитѣ, които така много
обичатъ да използватъ казаното отъ
ръководителитѣ на германската по-
литика въ своя полза, сега се сѣм-
чаватъ. Тѣ схванаха, като че ли о
времѣ, че ако стане въпросъ за „при-
бързаностъ“ на договора, то това мо-
же да бѣде по скоро за тяхна смѣт-
ка, отколкото за българска.

Дали казанитѣ договоръ е при-
бързанъ, или желанието да се реви-
зира той е нумѣстно, се заяви о времѣ,
както отъ българската преса, така
и отъ насъ. За всѣки случай, навъ
се струва, че този новъ аргументъ е
достатъчно доказателство за завър-
шването на спора, въпреки, че отъ
таква извѣстия нечели само кау-
зата на България, която е така не-
разривно свързана съ тази на до-
бруджанци.

И, наистина, рѣчимъ ли да по-
търсимъ историческитѣ основания на
този аргументъ, ний не може ли да
не повторимъ онова, което не веднажъ
казавме — турцитѣ бързаха само
тогава, когато бѣха въ опас-
ностъ; сега, обаче, не бързатъ.

Но ако това е така, нека не се пер-
виратъ, когато ний се каже, че това
тѣхно поведение е вѣнъ отъ съюз-
ническата лоялностъ. Това не само
ниѣ го казваме, а и г. ф. Кюл-
манъ, като ги кори че сѣмъ прибър-
зали.

Навъ се струва, че г. фонъ
Кюлманъ не е трѣбвало да бѣде
така силентъ въ израза си къмъ са-
митѣ турци. Договорътъ не е при-
бързанъ, а наложенъ отъ събитията
прѣди сключването му. И ако има
нѣщо цѣнно въ този договоръ, то е
това, че тѣ сами се убѣдиха, че не
е Марица, която може да запази
Цариградъ и проливитѣ, а съюзитѣ
български гърди.

И ако самиятъ договоръ е та-
кова силно доказателство за тази
истина, която три години вече се
документира съ кривата на хиляди
и хиляди български синове, кому е
нужна тази софистикация? Истината
си остава истина, при все че съби-
тията въ своето развитие оставиха
септемврийския договоръ далечъ задъ
себе си.

Но да допустимъ за моментъ,
че договора е дѣйствително „прибър-
занъ“. Кой е виновенъ за това? Въл-
гария ли? Та тя не бѣ принудена
да отстапи частъ отъ своята тери-
тория, за да запази своето национално
достоинство. Това направиха турцитѣ,
защото тяхната самостоятелностъ бѣ
поставена на карта. Ако това е така,
защо ти трѣбва да закупува чужди
грѣшници, сторени въ бързина?

Съ договора отъ септември
сѣдбата на европейска Турция се
свърза съ сѣдбата на цѣлия българ-
ски народъ, затова е правъ г. Фр.
Науманъ като казва, че аспирацитѣ
на Турция трѣбва да бѣдатъ насоч-
ени къмъ Азия, но не и къмъ Въл-
гария. Но ще бѣде ли разбранъ то-
зи нѣдъръ съветъ отъ тамъ, отъ
дѣто зависи разрешението на при-
бързанитѣ желанія за ревизия а слѣ-
дователно и на неоснователната въз-
брана надъ Добруджа? Д.

ПРОДАВА СЕ.

Върхна сис-
тема Рустонъ
Прокторъ съ апаратъ за дребна слама,
малко употребявана, 6/8 конски сили,
монтирана и готова за работа.

Споразумение Нелсъ Абаджикъ
— Добричъ. 1—15

ОТЗИВИ

По равенството между съюзитѣ държави.

В. Радикалъ, като повдига въпро-
са за отдадената лоял практика на
поравно третиране държавитѣ отъ че-
творния съюзъ, много основателно пише:

„Военната планка, която се въе въ
Ромѣния и въ дѣтѣ Добруджи, сѣвер-
на и южна, заедно съ вагонитѣ и ло-
комотивитѣ, се прибѣра отъ Германия,
и тя рѣшаваше, като пълновластенъ
арбитъръ, на кой съюзникъ какво да
отстъпи. Тя намѣри за добъръ да у-
правлява и да използва всички бо-
гатства на Ромѣния; тя сама благо-
разсудчи да допусне като участникъ въ
ефективн то управление и въ изполу-
ването на Ромѣния само Австрес-Ун-
гария; тя рѣши да управлява и да
използува само за себе си сѣверна
Добруджа и прѣди мира съ Ромѣния
и слѣдъ него при влизаната за кондо-
миниумъ. Това ставаше и става, ма-
каръ България въ войната сръщу Ро-
мѣния да е дала повече човѣшки жер-
тви отколкото всѣки другъ отъ съю-
зницитѣ, повече отколкото и Германия,
като се взематъ въ смѣтката у-
бити и ранени българи за прѣвзема-
нето крѣпостта Тутраканъ и въ сра-
женията при Добричъ, въ сѣверна До-
бруджа и отвѣдъ Дунава въ Ромѣния.

Германия внуши, като абсолю-
тенъ арбитъръ, да се признае на Тур-
ции правото за частъ отъ кондоми-
ума върху сѣверна Добруджа, слѣдъ
като Турция получи въ Бръстѣ Ли-
товскъ, съ одѣйствително на нашитѣ
прѣдставители, една богата частъ отъ
руския Кавказъ. А сега, когато е тур-
натъ на дневенъ редъ въпроса — дали
може да се счита основателна претен-
цията за Турция за компенсация сръщу
подарената ѝ частъ отъ кондоми-
нуума въ сѣверна Добруджа, пакъ
Германия — чрезъ едно извѣстие на
фонъ Кюлмана въ рахотага — обави
претенциитѣ на Турция за оправде-
ливи и договоритѣ отъ 1915 г., който
бѣ уговоренъ подъ гаранцията на Гер-
мания и водѣствие на който Бълга-
рия влизе въ европейската война на
страната на централнитѣ сили, за при-
бързано сключенъ.

Методътъ, слѣдванъ отъ члено-
ветѣ на четворния съюзъ при разрѣ-
шаването на междусъюзническитѣ спо-
рове, е противоположенъ на оня, кой-
то сѣмъ възиремъ държавитѣ на съгла-
шенството.

Въ четворния съюзъ има единъ
абсолютенъ посредникъ и ръководи-
тель а въ срѣдата на съглашенство
— равноправни членове, които разрѣ-
шаватъ всички въпроси, изникващи отъ
съюзническото дѣло, въ редовно ус-
троени сръщи при приятелско спо-
ражение, основано на справедливостъ,
безъ огледъ на материялната сила, ко-
ято прѣдставлява всѣки отдѣленъ съ-
юзникъ.“

Ив. Станчевъ.

Моралъ въ политиката.

Общеприето с мнѣнието, че вън-
шната политика на държавитѣ се на-
правява отъ материални интереси.
Общностъ на такива интереси или от-
сѣствително на противорѣчия въ тяхъ,
каратъ държавитѣ да се групиратъ въ
политически групировки отъ напада-
телни или охранителни цѣли.

Когато прѣтоанатъ причинитѣ,
които сѣмъ обмислили съюзницитѣ, въ
всѣки по отдѣлно настъжава моментъ
на ориентировка. И ако новитѣ цѣли
сѣмъ противоположни, неминуемо на-
стъжава охлаждане въ отношениата
имъ, започватъ се търкания, които
обикновено доведатъ до разрывъ, осо-
бено ако по-силния съюзникъ се опитва
да се наложи на по-слабия. Послѣднитѣ
поставени въ положение да се охра-
нява, чувствуватъ се слаби, тър-
номъ новъ съюзникъ даже и въ довчера не-
приятелския лагеръ. Ако неговото гео-
графическо положение, вътрѣшна ор-
ганизация, богатство или други об-
стоятелства се показватъ изгодни за
цѣлитѣ и интереситѣ на нѣкоя не-
приятелска даже сила, той скоро на-
мира покровителство. Силата на таки-
ва сравнително слаби политически еде-
ници при такива моменти, се заклю-
чава въ мажоритета, прѣдвидливостта
така и честността на тяхнитѣ ръ-
ководители, т. е. доколко тѣ познаватъ
достоинствата на собствената си стра-
на и международното положение въ
дадения моментъ.

Така една малка и немошна въ
сравнение съ мощнитѣ политически
единици страна може да заздрави междо-
народното си и економическо поло-
жение, които ще и обезпечатъ една
сравнителна самостоятелностъ. И тъй
материалнитѣ интереси сѣмъ едва ли не
единственитѣ стимулы за политическа-
та ориентировка на държавитѣ.

Не рѣдко, обаче, ний слушаеме да
се говори за „политика на чувства“,
за извѣстенъ моралъ въ отношениата
между държавитѣ, особено между чле-
нове на единъ съюзъ, кждѣто народъ
съ общността на материалнитѣ ин-
тереси, се налагатъ и духовни връзки.
Традиционни приятелства между наро-
дитѣ, сѣмѣйни или приятелски връзки
между държавнитѣ глави, плѣмненни
или върски връзки, чувства на при-
натиелностъ за поранени услуги — въоб-
ще изникватъ се като залогъ за трай-
ността на съюза мотиви не чисто
материални, а духовни или, съ други
думи, вѣнъ се въ взаимнитѣ отноше-
ния извѣстенъ моралъ. Обикновено така
размѣна на приятелски чувства се
придружава и отъ взаимни отстъпки
И, въпреки, че тоя сантиментализмъ
въ повечето случаи е съграденъ на
изкуствена основа, никому тази прѣ-
силена любовностъ не се вижда смѣш-
на и неестествена.

Струва си да се запитама защо

Побѣдоносиятъ походъ прѣвъ Ромѣния

Отъ майоръ Алфредъ ф. Олбергъ.

I.

Ромѣнското нападение на Седмиградско.

Точно три мѣсеца бѣха вече из-
минали, отъ когато ромѣнитѣ, възле-
чени отъ собствена алчностъ, отъ об-
щанията на антантата и съ пълна
увѣреностъ, че осанзивата на Бруси-
ловъ ще завърши съ окончателно
разгромяване на Австро-Унгария, се
приготвяваха да нахѣтатъ въ не-
защитенитѣ провинции на своя до-
тогавашенъ съюзникъ и приятелъ. Заблуд-
дени, че края на Австро-Унгария е
прѣдстоитѣ, тѣ бързаха да взематъ
участие най-малко поне въ „разло-
дѣбата“ на останкитѣ ѝ. Тѣхната
военна цѣль бѣ да заематъ Седми-
градско съ неговото население, въ
което, освѣнъ саксонци и унгарци
се указали и поданници отъ ромѣн-
ско потекло, макаръ че унгарскитѣ ро-
мѣни въ никой случай не могатъ да

се сравнятъ съ тѣзи отъ Влашко и
Молдова. Италианскитѣ девизи за
освобождение поробенитѣ брѣта трѣ-
баше да намѣри тукъ подражание.
Опрѣна на правителствитѣ доказателства,
подкупната и безсѣйствна господ-
ствующа клика въ Букурещъ разбра,
че съ този шумъ за война не може
да омае и събуди недораслитѣ на-
редни маси и даже отчасти да прѣ-
дизвика военно въодушевление у тѣхъ.
Казва, обаче, бѣ въ общността тази
подлежаща на освобождение провинция?

При бавното движение на влака
ниѣ имаше достатъчна възможностъ
да си оставимъ едно понятие въ руху
културната степенъ на развитието, на ко-
ято се намира прѣвзходно цѣвтащето
Седмиградско. Унгарската коронна зе-
мя отъ своята осмототинъ годишна
култура, която личеше при всѣко
спрѣтнато село до прѣтѣжение на жол-
лѣзопѣжната линия, за която хилядо-
кратно свидѣтелствуваша грижливо
сработенитѣ ниви, градини и лозя,
чиято неоспоримо доказателна сила се
разнасяше отъ всѣко училище и кни-
жарница на правѣлнитѣ градове,
наистина, едва ли очакваше нѣкакво
освобождение отъ влашкитѣ недорасли
културтрегери. Който като меаъ, прѣ-

колко дена по-късно прѣмине прѣвъ
нѣкой отъ малкото дълги проходи на
големитѣ гранични планини долу въ
влашката степъ и види страшната не-
културностъ на ромѣнитѣ — съ за-
немарено земедѣлие, съ неподобава-
щитѣ за човѣшкото достоинство на-
щурки на подпоснатия, отъ мърсо-
тия и недохранване народенъ селянинъ,
може само да се чути на людостѣта,
която е подтикнала този жалкъ на-
родъ да протегне своитѣ мърсини рѣдѣ
къмъ отдѣлената отъ него отъ при-
родата съ естествени стѣни страна.

Можеше ли, наистина тези на-
родъ да се настѣни оттакъ? Знаеше
ли въобще тапоумния влашки селя-
нинъ защо така ненадѣнно бѣ изтег-
ленъ отъ нивата, изпратенъ въ ар-
мията и отъ тамъ хвърленъ на гра-
ницата безъ да е снабденъ даже съ
обузда, даже безъ униформа? Лисота
на обѣкло, въпреки дълготѣ врѣме за
подготовка бѣ по-всѣмѣстна! Може би,
той се стрѣмеше съ това да подобри
своето битие, което букурещката кли-
ка бѣ измислила, когато хвърли на-
рода въ война; таа клика показва на
бѣдния селянинъ обтованата страна
отвѣдъ задъ планината и скри своята
жажда задъ народитѣ девизи. Това

бѣ нужната обединителна връзка, за-
щото, иначе, едва ли има нѣкъдѣ въ
свѣта толкова малко вътрѣшна взаим-
ностъ между управляващи и управ-
ляванъ, както въ тази страна. Селя-
нинитѣ, за всѣки случай, се биеше
храбро но за какво се биеше той? За-
това ли, че ужасната некултурностъ,
корупцията, обединяването на селя-
нина трѣбва да бѣдатъ развесени и
по цѣвтащитѣ кранша на Седмиград-
ско? За глупцитѣ войната нѣмаше
друго значение, съ Унгария, освѣнъ
вѣрната, че тази неосвободена страна
трѣбва да се освободи.

Малко пѣчения и голѣмния брой
на корумпираното букурещко обще-
ство издигна девиза: „Седмиградско“
— една страна, спечелената на която
е достойна за потѣта на букурещкитѣ
благородници. Всичко друго каквото
искаше съюза съ Русия, бѣ за тѣхъ
страпична работа. Тази единствена ми-
сль бѣ за ромѣнското правителство
и военно командване мѣрдавна при
всички военни рѣшения. Грабежъ! гра-
бежъ бѣ основната мисль, която при-
дружаваше похода на ромѣнската
армия.

(Слѣдва).

тая притореност, неискреност във отношенията, това старание да се облекат истинските мотиви на съюза въ по благородна мантия, да се даде видът на по възвишен, по морален характер на дружбата. Защо се чувствуват като необходимост това, щом е признато, че всички се сдружават въ името на материалните интереси?

Дали защото народните маси, които не сж тъй далновидни, разбират и удесвяват само дружба по чувства? Дали пакъ уредниците на народните съдбини считатъ, че и въ политиката трѣбва да има известна доза етика и моралъ или у свършменитѣ хора на били: тѣ и политици, въпрѣки шизофрениката отъ житейскитѣ бурни, все пакъ е останала една божествена страна неподатлива на голѣми разгнания?

И едното и другото. Всички чувствуватъ, че съюзъ, почиващ само на общността на материални интереси, не е съюзъ съ здраво цемантирана основа и затова се стрѣматъ да присадятъ и духовни връзки между съюзните народи. А такива могатъ да се създадатъ, ако между съюзниците се установятъ дѣйствително приятелски отношения чрезъ взаимно уважение, пълно равенство, избѣгване всякакви прояви на надмѣнност или монополизиране заслугитѣ въ общата работа, усвояване като обща цѣль — цѣлитѣ на отдѣлните съюзници, свето зачитане на свързващитѣ ги договори. Необходимо е още въздържане отъ използване на съюзника, било поради неговата орачнителна слабостъ, било поради неговата неопитност или не-прѣдвидливостъ.

Така само единъ съюзъ може да закрѣпне, тъй може да се прѣдчувства се по тѣсно обикновение, по-голяма доверливостъ и привързаностъ между членовѣтъ му. Чрезъ пълна яснотъ, искреностъ и равноправие въ отношенията единъ съюзъ на държавни глави или правителства може да стане и съюзъ между народитѣ, какъвто безъ друго трѣбва да бѣде единъ свършмененъ съюзъ, за да не бѣде обреченъ още при създаванетоъ му на разложение прѣди да е постигналъ цѣлитѣ си.

(Слѣдва)

ПРѢГЛЕДЪ НА ПРЕСАТА.

«Berliner Tageblatt». Държавниятъ секретарь фонъ Кюлманъ отговори въ своята рѣчь въ райхстага на Балфуръ, че Германия не се стреми къмъ всеобщо господство и нарече подобно стремление — утопия.

Единъ народъ, който би се натѣрбилъ отъ осъществяванетоъ на подобна утопия, би потъналъ въ кривъ, водейки една безпоседна война, и неговото развалине би било прѣдъ за дѣло време. Партната на гравъ Вестарпъ с, обаче, на съвсѣмъ друго мнѣние; тя даже упрѣква пангерманския съюзъ, че той не дѣйствувалъ достатѣчно енергично и не се застъпвалъ напълно въ полза на идеята за всеобщо господство на Германия. Последниятъ брой на партийния имъ органъ съдържа една статия отъ професоръ Туеркъ, озаглавена «Всесвѣтско господство», който ясно заявява, че военната цѣль на Германия въ настоящата война на народитѣ може да бѣде само германското господство надъ свѣта. «Борбата между Германия и Англия има изобщо само тази цѣль. Голѣма грѣшка бѣше дѣто още при оключването на мирѣтъ на изтокъ не биде взета въ съображение крайната цѣль на Германия, именно върховното и господство. По-нататѣкъ въ статията на Туеркъ се казва:

Отъ всеобщото господство се болятъ. Страхътъ е толкова разпространенъ, че даже пангерманскитѣ съюзъ, който мисли само добро за всичко що е германско, сяко тъй отхвърля това понятие. Силата на пѣщата стонъ, обаче, по-високо отъ понятията. Ако искаме да заемемъ едно самостоятелно положение между народитѣ, ние не можемъ да се откажемъ отъ онова, което и другитѣ достигатъ. Тамъ, дѣто другитѣ дѣйствуватъ,

тамъ ние не можемъ да се удоволство-уваме само отъ отзерцание, защото тогава свѣтътъ и могѣществото ще бѣде раздѣлено безъ насъ. Съ това благородно отчуждаване отъ свѣта ние вървимъ къмъ пропастъ. Досегащата игра на Германия въ „криене“ бѣше много паивна. Който иска да щастливъ свѣта, трѣбва най-напѣрѣдъ да го завладѣе».

Несъмнѣнно фонъ Кюлманъ има право, когато нарича идеята за всемирно господство утопия, защото всемирното господство би било твърдѣ скоро нападнато и побѣдено отъ другитѣ жители на земята; обаче това не прѣчи на нѣкои консервативни органи да желаятъ открито всеобщо господство. По този начинъ, тия фантазии могатъ да бѣждатъ пазовани врагове на Германия, защото тѣ прѣдупреждаватъ човѣчеството отъ германската ненавистностъ.

Bukorester Tageblatt. Между измѣненията, които се прѣдвѣждатъ да се направятъ въ ромѣнската конституция, ще бѣждатъ и параграфитѣ до-сожно правата на короната. Думата е чл. 98 отъ ромѣнската конституция, който нищо не споменава дали короната има право да сключва миръ, да свързва съюзи и да обявява война. Споредъ досегашнитѣ опити, коренни измѣнения трѣбва да останатъ точно въ главата, която говори за правата на короната, за да немогатъ зна-прѣдъ да идватъ изненади подобни на последната.

ИЗЪ РОМѢНІЯ.

(Отъ нашия специаленъ кореспондентъ).

Есенната сесия на ромѣнскитѣ парламентъ ще бѣде свикана пакъ въ Яшъ. Веднага, слѣдъ приключването на сегашната сесия, очаква се една нова министерска промѣна, като Маргаломавъ вземе портсела на войната, а Матихинеу тоя на вътрѣшнитѣ работи.

Яшкитѣ в. «Моментулъ» счита, че отсѣянето на бившия руски пѣломршникъ Поклаевски Козель въ Яшъ е опасно, понеже е билъ руски шпионинъ и вса неговото експлуатиране.

В. «Лумина» узнава отъ Яшъ, че близкитѣ до генер. Авереску геворятъ за едно писмо, което той получилъ отъ краля и, въ което последниятъ одобрява поведението на Авереску по въпроса за реформитѣ, които трѣбвало да бѣждатъ възможно по-широки и демократични, както и удобривалъ становището и възгледитѣ му. По другитѣ въпроси, това писмо и неговитѣ политически послѣдствия се живо коментиратъ въ яшкитѣ политически сѣрѣди.

При разискване отговора на тронното слово, въ неделята отъ генералъ Авереску, мѣрътъ на възникнитѣ работи Армовъ изнеса факта, че между Русия, прѣдставявана отъ дръ Риковски и Ромѣния прѣдставявана отъ генералъ Авереску, като пръвъ ромѣнски м-ръ е билъ оключенъ миръ, съ който Авереску признава на Русия правото върху Бесарабия и се задѣлжава постепенно да отдѣли ромѣнската война отъ областта, която слѣдвало да бѣде окупирана на ново отъ руски войски.

В. «Ренацера» съобщава, че при разискване ратификацията на мирния договоръ въ сената двадесетъ сенатори станали и протѣстирали противъ условията, като заявили, че гласуватъ ратификацията, за да осигуритѣ на-трѣшнитѣ спокойствие въ сената и, за да прѣотане по-скоро даешното положение. Официалното съобщение прѣмѣлава това.

В. «Лумина» съобщава, че ром. комисия, пратена въ Украйна за възстановяване на економическитѣ сношения съ Ромѣния, била прѣета много добръ отъ Украинското правителство, което явило, че очаква съ истерическо устано-яването на економически и приятелски отношения съ Ромѣния.

Въ камарата е внесенъ законопроектъ за разрешаване да се продаватъ недвижимитѣ имоти, дадени зе-отра, но сж собствено на ромѣнски поданици и се намиратъ въ ототак-пенитѣ територии. Сѣгласно граждан-законъ такива недвижимиости сж неотчуждаеми, или продажбата имъ е ог-радена съ строго опредѣлени формалности.

Букурещъ. Ромѣнскитѣ офи-цюзъ на окупационното управление «Газета Букурещилоръ», като раз-глежда избирателната реформа, която правителството има намѣреното да прокара, чрезъ въвеждането на избира-телно право за всички граждани и пѣлорално гласуване за известни ка-тегория граждани, обявява за мисти-фикация, която не може да послужи за основа на свършмени реформи.

Ромѣнското правителство призна-мѣрвало да направи постѣпки прѣдъ германското правителство, за да се постави подъ покровителството на гер-манския посланикъ въ Москва злат-ното сѣкровище на Национална банка, което до-сега бѣше подъ закрилата на дипломатическитѣ прѣдставители на Антантата. Съображението е, че ан-танскитѣ дипломати могатъ да напус-натъ Москва и че германската за-крила ще направи възможно повръща-нето на сѣкровището въ Ромѣния още сега.

На «Газета Букарещилоръ» те-леграфиратъ отъ Яшъ, че се е постиг-нало по принципъ економическа сиг-гедба между ромѣнското и украин-ското правителства и че ромѣнското правителство проучва въпроса за по-бързото пращане на шарже-дафетръ въ Киевъ.

ИЗЪ БЕСАРАВІЯ.

(Отъ нашия специаленъ кореспондентъ).

Букурещъ. Слѣдъ оставката на кишиневския епископъ, сега се съ-общава и за оставката на епископитѣ отъ Акерманъ и Измайлъ, на чийто мѣста сега ромѣнския синодъ готви да назначи ромѣни. Така Ромѣния ще пазн автономия, прокламирана въ акта за присѣдинението на Бесарабия.

Овѣнцоза на бесарабския наро-денъ свѣтъ съобщава за грамадни оцустошения на пѣтмотия тѣтъ въ Бесарабия и се олаква, отъ невзема-нето на никакви мѣрки и отъ липса на медикаменти средущъ санитаренъ персоналъ.

Нѣчало на американския пе-риодъ на войната.

Отъ Ротердамъ съобщаватъ на «Berliner Tageblatt»: Американскитѣ власти сж свикали въ респидентитѣ отъ неутралнитѣ страни, за да ги убѣдятъ въ военнитѣ приготвления, които американцитѣ сж направили въ Франция. Кореспондентътъ на «Neuwe Rot. Courant» съобщава на сѣня вѣст-никъ отъ Франция, че отъ вѣсѣжъ, което е видѣлъ до сега въ Франция, се е увидѣлъ, че сега започва аме-риканския периодъ на войната. Фран-ция е наводнена отъ американци. Тѣ се различаватъ отъ англичанитѣ, кои-то сж вѣсѣжъ само съ вѣропадания и жѣтъ. Сега е прѣвиятъ случай, ко-гато американцитѣ вѣзватъ въ бѣвно съприкосновение съ старъ Европа. Има много признаци за единъ дѣй-ствителенъ съюзъ между американци и французъ. Единъ французъ ка-залъ на кореспондента, че французитѣ по лесно бѣха се разбѣрили съ аме-риканцитѣ, отколѣто съ англичанитѣ. Французитѣ бѣли много въодушевени отъ военнитѣ качества на американ-цитѣ.

Добруджа ще диша само чрезъ дробовѣтъ на Отечеството — майна Бѣлгария!

ИЗЪ ЧУЖБИНА.

(В. Т. Агенция радиотелеграфа).

Бурни дебати за миръ въ сръбския парламентъ.

Берлинъ. Споредъ италиански съобщения въ едно заседание на за-седаващия въ Корѣу сръбски парла-ментъ сж се разиграли бурни сцени. Сръбското правителство изпаднало въ трудно положение. Голѣмъ брой отъ депутатитѣ привърженици на прави-телството не се явили, тъй че оппози-цията е имала болшинство. Почти всички оратори се нахажали за неза-бавното започване на прѣговори за миръ, като посочвали на Ромѣния, която въпрѣки военнитѣ си неуспѣхи чрезъ наврѣмени прѣговори е постиг-нала благоприятни условия за миръ. Опозицията отишла толкова далѣкъ, че е вѣрекла министръ-прѣдседателя прѣстъпникъ.

Ожиданосния край на войната прѣдстои.

Бернъ. Въ своята рѣчь прѣдъ делегатитѣ за международната конфе-ренция, Вонаръ Лоу подчерталъ, че сжжданосния край на войната е-прѣд-стои.

Положението на чехо-словенитѣ въ Окбиръ.

Вена. Положението на Чехо-словенитѣ въ Сибиръ става все по-застрашено. Въ борбата противъ тѣхъ взематъ участие и австро-унгарски и германски пѣлѣнци.

Плячката въ Русия.

Берлинъ. Споредъ «Фосише Цахтунгъ», военното бюро на печата съобщава слѣдното за плячката взета при настѣпването въ Русия отъ 18 февруари до 2 априлъ: пѣлѣнци сж 4 армейски щабева, 5 корпусни, 17 дивизионни и много полкови щабева. Броятъ на всички пѣлѣници е 4,811 офицери и 77,342 войници. Взети сж 4,381 оръдия, 2,867,500 артилерийски снаряди, 1,263 минохвъргачки, 9490 картечници, 751,972 пушки, 102250900 патрони, 2100 локомотиви, 29,650 же-лѣзнопѣтни вагоне, 63,102 коли, 13,650 коне, 1,278 автомобили, 22 блицди-рани автомобили, 27 тѣякове, 1705 по-ходни кухни, 152 аероплана, 1 блин-диранъ тренъ, единъ тренъ въорѣ-женъ съ оръдия и 6 болнични влака. Въ бившия руски етапецъ градъ Плескау взетата плячка се изчислява на половинъ милиардъ.

Германскитѣ посланици въ Москва убитъ.

Москва. Германския имперски посланикъ биде убитъ. Лѣвитъ социал-революционери признаха, че тѣ сж убийцитѣ на посланика. Намиращитѣ се въ театъра прѣдставители на со-циал-революционеритѣ бидоха арео-тувани. Въ града на много мѣста се разваха боеве между контра-револю-ционеритѣ и болшевикитѣ, които до сега сж били въ полза на последни-тъ. Всички членове на германската легация и другитѣ прѣдставители на германскитѣ власти сж дезактивирани.

Прѣтукъ въ рѣцѣтъ на свѣтъ.

Москва. Споредъ известия отъ владивостокъ, съобщението, какво Прѣтукъ билъ застъ отъ германскитѣ военни пѣлѣници, не отговора на истона-та. Положението на свѣтъ се омѣта за закрѣпано.

Чехо-Словенитѣ въ русия

Москва. Чехо-Словенитѣ вѣсѣжъ. Сизранъ и напѣрѣватъ въ голѣмоко-личество къмъ Кузнецкъ и Мена, заедно съ бѣло гвардейци. По урелския фронтъ свѣтскитѣ войски бѣха чехо-словен-итѣ и вѣсѣжъ Кошминъ. Този успѣхъ да-ва на свѣтската властъ по-голямата частъ отъ ж. п. лѣния Екатеринбургъ Челябинскъ.

Швеция и Америка.

Копенхагенъ. «Националь-Тиденде» съобщава, че пѣлѣжерскитѣ сношения между Швеция и Америка ще бѣждатъ възстановени.

Ромънски усилия.

Получихме отъ Букурещъ следното писмо:

«Узнавамъ положително, че Таке Ионеску, преди своето заминаване за Швейцария, е събралъ своите партизани, прѣдъ които заявиль, че отива въ странитѣ на антантата, отъ гдѣто скоро щѣлъ да се завърне съ възтѣжествуването на неговата политика. Фактътъ, че правителството му разрѣшава да замине въ надвечернето, когато се готви прѣдъ очитѣ на свѣта давано подъ сѣдъ на неговия кабинетъ, показва, че той отива въ отранство въ съгласие съ днешното правителство, за да подържа връзкитѣ на Ромъния съ антантата, та при евентуална ополука отъ страна на послѣдната, Ромъния да си запази възможността да наложи ревизия на току що ратифицирания отъ двѣтѣ камари Букурещки миренъ договоръ. Журналисти, съ които говорихъ, гледатъ тъй на това заминаване.

Съ заминаването на Т. Ионеску и на оного дѣйстви души, които пътуватъ отъ скъпий тренъ, се възмѣнява да се усили още повече въ европейския печатъ ромънската пропаганда противъ България и въ частностъ противъ нашитѣ цѣли въ Добруджа.

Ромънскитѣ управляващи кръгове, безъ развѣна на фракции и симпатии, не за прѣвъ пѣтъ практикуватъ политиката на двойствеността. Не е чудно, че и сега, следъ прѣживѣния погромъ, тѣ ще се опитатъ да поправятъ чрезъ двойственостъ резултатитѣ отъ прѣдшното й практикуване. Безъ да отдаваме особено значение на задатитѣ, съ които е патоваренъ Таке Ионеску, намъ прѣдстои да разкриемъ още веднажъ тази двойственостъ, така ревностно подпомагана отъ мѣстни политически кръгове.

Хроника

Погребението на Султана На 4 т. м. веднага следъ прокламирането на новия Султанъ се е извършило погребението на покойния султанъ Мехмедъ V. Ковчегътъ е билъ прѣнесенъ въ Еюбъ, дѣто щѣлъ да бъде възложенъ въ специаленъ мавзолей.

Добруджанската изложба. На 14 юли (Недѣля) въ помѣщението на Бабадѣшкото първоначално училище св. Кирилъ и Методи ще се отвори изложба на селски прѣстилки, възглавници, кърпи, пешкири, костюми и килими, събрани отъ добруджанскитѣ села. Прѣдметитѣ ще се продаватъ въ полза на народоопамагателния фондъ „Добруджа“.

Вториятъ добруджански народенъ съборъ който щѣше да се състои на 20 и 21 юли т. г. въ гр. Бабагъ, се отлага. До сега сж избрани 347 делегати отъ всички народности.

Реколтата въ сѣверна Добруджа е съвършено компрометирана. Не ще може да се изкара дори изврленото въ земѣта сѣме. На много мѣста есенниятъ и пролѣтний посѣви сж израсли едва 10—20 с. м. и поради продължителната суша сж съвсѣмъ изгорѣли, безъ да оскисатъ. Занаситѣ отъ миналогодишната реколта сж изнесени. Гладъ застрашава цѣлата областъ.

Жетвата въ Добруджа. Колкото и неурожайна да е тази година за сѣверна Добруджа, жетвата е вече започнала по всичкитѣ й краища.

Лозята въ Сѣверна Добруджа тази година обхващатъ отлична реколта, каквато отдавна не е запомнена въ тоя край.

Прогимназии въ Добруджа. Идущата учебна година ще се откритъ 8 нови прогимназии въ нѣкои села на Добруджа.

Нѣмски събрания. Германовитѣ учители-войници въ с. с. Тарж-Верде и Коджешанъ, Коджешанска околия, свикали нѣколко публични събрания, въ които показвали тамошнитѣ нѣмски колонисти да се организиратъ въ национални сдружения. Въ тия събрания било рѣшено да се подадатъ до държавитѣ отъ четворния съюзъ петиции, съ които да се иска гарантирането на нѣмскитѣ колонисти въ сѣверна Добруджа черк.-учил. автономия.

Д-ръ Стефанъ Калчевъ, известенъ адвокатъ въ Кюстенджа, отличенъ български родолюбецъ, отвлеченъ отъ ромънскитѣ власти прѣзъ 1916 г. въ Молдова, се е поминалъ въ Яшъ отъ изтезания и мизерия.

Нашитѣ отблеснования на опечаленитѣ.

Годишнитѣ изпити. Вчера бѣ произведенъ годишниятъ изпитъ при Бабадѣшкото първоначално училище. За втори пѣтъ родителитѣ можаха да се наравдватъ на успѣхитѣ на своитѣ рожба въ матерния имъ езикъ, както и да почувствуватъ дѣйствителната стойностъ на връзкитѣ между дома и училището.

Моравски съборъ. Въ края на идущия мѣсець ще се събере въ Нишъ моравски съборъ. Ще присѣдствуватъ и лица отъ другитѣ краища на страната.

При щаба на дѣйствующата армия е образуванъ централенъ комитетъ за подпомагане нуждающитѣ се борци отъ окопитѣ съ долно обѣлио, който отъ съдѣйствието на министерството на войната, вътрѣшнитѣ работи, просвѣщението и св. синодъ и съ посредничеството на мѣстнитѣ военни органи ще се погрижи да бъдатъ обрязувани въ всѣки населенъ пунктъ специални за цѣльта комисии. На всѣки български родолюбецъ му се отдава случай да бъде на дѣло полезенъ, като се притече на помощъ съ доброволно дарене.

Изъ Дирекцията на С. Г. О. П. На мѣстото на г. Г. Тодоровъ, който остава шефъ на закупателното отделение, за помощникъ на директора на прѣхраната е назначенъ г. Ив. Буровъ, отличенъ гражданинъ, добъръ познавачъ на икономическитѣ въпроси.

Помощникитѣ на г. ген. Протегеровъ, прочее, сж: г. г. Подковникъ Шкойновъ, Ст. Стефановъ и Ив. Буровъ.

Газъ. Германското етапно управление въ Кюстенджа продава на войско частно лице по 20 литра газъ орѣщу **златенъ наполеонъ**, отъ който на купувача се връщатъ по 10 лева въ ромънски банкноти отъ Банка Геллагала Романа. Външото монети, при изплащането се приематъ и златни прѣдмети, които иматъ пробата на наполеона.

Доброволци въ желѣзопѣхнитѣ войски. Къмъ 10 августъ въ желѣзопѣхнитѣ войски ще се приематъ 600 души доброволци, които следъ свършването на единичното обучение като млади войници, ще следватъ въ желѣзопѣхната школа въ София. Доброволцитѣ трѣбва да не сж по-млади отъ 17 год., да не сж отъ набора 1919 г. и да иматъ май-малко прогимназиално образование.

Въ книжарницата на фондъ „Добруджа“ въ Бабадѣгъ се намиратъ за продажъ въ ограничено количество партитури за популярнитѣ маршове „Съюзници — разбойници“ и „Добруджански край“.

По случай 50-годишнината отъ смъртта на Стефанъ Караджа наскоро книжарницата ще пуотне въ продажба славъ новъ маршъ — „Маршъ на Стефанъ Караджа“, композиранъ отъ именитъ нашъ музикантъ.

Добруджанци, не забравяйте фонда „Добруджа“, който обслужва нашата кауза!

МАРТИРОЛОГЪ НА ИЗВИТИЕ И ЗАГИНАЛИТЕ ВЪ МОЛДОВА ОТВЛЪЧЕНИ ДОБРУДЖАНЦИ

26.

№ по редъ	Име и прѣзвище на загиналия	Отъ гдѣ е родомъ	Околия	Възраст	Семейно положение	Колко деца има	Занятие	На коя дата прѣзъ 1916 г. е билъ отвлеченъ	Гдѣ е загиналъ
875	Кирилъ Недѣлковъ	Плѣдѣлий	Силестренска	42	жененъ	6	земледѣл.	18/VIII 916	Дияжени
876	Реди Петровъ	"	"	42	"	5	"	"	"
877	Георги Савовъ	"	"	32	"	6	"	"	"
878	Георги Мариневъ	"	"	27	"	2	"	"	"
879	Расимъ Адемовъ	"	"	20	"	1	"	"	"
880	Недю Георгиевъ	"	"	16	нежененъ	—	"	"	"
881	Тодоръ Авдоновъ	"	"	46	жененъ	7	"	"	"
882	Христо Колевъ	"	"	25	"	2	"	"	"
873	Атанасъ Митевъ	"	"	17	нежененъ	—	"	"	"
884	Георги Ивановъ	"	"	13	"	—	"	"	"
885	Вара Салимъ Абдуловъ	с. Орманъ Кѣй	"	55	нежененъ	3	"	1/IX 916 г.	Къндѣкочъ Бордей
886	Мехмедъ Исмаиловъ	"	"	78	жененъ	3	"	"	"
887	Хасанъ Салимъ Кал.	"	"	19	"	—	"	"	"
888	Исмаиъ Салимъ	с. Сунгурларъ	"	35	"	3	"	"	Савени
889	Али Хасановъ	"	"	65	"	4	"	"	"
890	Шерифъ Мехмедовъ	"	"	55	"	4	"	"	"
891	Салимъ Халимовъ	"	"	45	нежененъ	7	"	"	"
892	Муса Язубовъ	"	"	30	жененъ	—	"	"	Бордей Дорохой
893	Мохъ Ахмедъ Мехмедовъ	с. Кара Кочъ	"	60	вдовецъ	5	"	"	"
894	Еминъ Кара Салимъ	"	"	70	жененъ	3	"	"	"
895	Мехмедъ Кара Салимъ	"	"	60	нежененъ	2	"	"	"
896	Акифъ Арифовъ	"	"	20	жененъ	—	"	"	"
897	Мурадъ Мустафовъ	"	"	40	"	3	"	"	"
898	Османъ Мехмедовъ	с. Сунгурларъ	"	65	"	3	"	"	Бекетъ чифл. Бордей
899	Драгостинъ Петровъ	с. Сал. Ен. Мах.	"	50	"	2	"	12/VIII 916 г.	"
900	Деню Колевъ	"	"	48	"	8	"	"	"
901	Рашидъ Хас. Мох. Ахмедовъ	"	"	50	"	3	ходжа	"	"
902	Вончо Михалевъ	"	"	40	"	4	земледѣлецъ	15/VIII 916 г.	"
903	Господиъ Цѣтковъ	"	"	50	"	4	"	12/VIII 916 г.	Патра Бордей
904	Али Сюлѣманъ Гюле	с. Кочил. Махле	"	40	"	3	"	"	"
905	Ехъ Хаджи Емѣхъ Хасановъ	"	"	35	"	2	ходжа	9/VIII 916 г.	"

(слѣдва)